

1. ΜΙΑ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μέσο: . . . . . ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ

Ημ. Έκδοσης: . . .25/05/2024 Ημ. Αποδελτίωσης: . . .25/05/2024

Σελίδα: 20

Innews ΑΕ - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ
ΣΠΥΡΟΥ ΜΠΛΑΒΟΥΚΟΥ,
ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΣΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΙ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
«ΑΡΙΑΝ ΚΟΝΤΕΛΛΗ». **ΕΛΙΑΜΕΤ**

Μια διαχρονική σχέση συνεργασίας

Το σύνθημα «Ελλάς - Γαλλία συμμάχια» προέκυψε τη δεκαετία του 1970, την εποχή που η Γαλλία στήριζε την Ελλάδα τόσο στις προσπάθειες δημοκρατικής ανασυγκρότησης όσο και στη διεκδίκηση της συμμετοχής της χώρας μας στο εγχείρημα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Ήταν προϊόν στενών προσωπικών και πολιτικών σχέσεων μεταξύ των ηγετών των δύο χωρών, αλλά και μια συνειδητή προσπάθεια εκ μέρους της Γαλλίας να διευρύνει τη σφαίρα επιρροής της και να αποκτήσει πολιτικά και διπλωματικά ερείσματα σε μια περιοική εξαιρετικά κρίσιμη γεωπολιτικά, παρέχοντας με τη σειρά της στήριξη στην Ελλάδα σε κρίσιμα εθνικά ζητήματα.

Οι στενές αυτές σχέσεις συνοδεύονταν από εξοπλιστικά συμβόλαια, που είχαν μεν μεγάλο κόστος για την εύθραυστη ελληνική οικονομία (όπως, για παράδειγμα, μέρος της περιβόητης «αγοράς του αιώνα», στα μέσα της δεκαετίας του 1980, και πολύ πιο πρόσφατα με τις εξοπλιστικές συμφωνίες για την αγορά αεροσκαφών και φρεγατών), αλλά και αναμφισβήτητα υψηλή στρατιωτική αποτρεπτική αξία εναντίον οποιασδήποτε δυναμικής επιβουλής.

Οι σχέσεις αυτές παραμένουν εξαιρετικά σταθερές, με τις δύο χώρες να βρίσκονται στην ίδια πλευρά στα περισσότερα ζητήματα που απασχολούν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσης, οι γαλλικές κυβερνήσεις έτειναν πιο εύκοια ώτα στα ελληνικά κελύσματα για στοχευμένες και ουσιαστικές ευρωπαϊκές παρεμβάσεις και μια συλλογική αντιμετώπιση των κινδύνων που ελλόκειαν για την ευρωζώνη. Γενικότερα σε θέματα οικονομικής διακυβέρνησης η Γαλλία και η Ελλάδα υποστηρίζουν μεγαλύτερη ευελιξία στην εφαρμογή των δημοσιονομικών κανόνων λειτουργίας, δίνοντας έμφραση στις μακροοικονομικές ιδιαιτερότητες κάθε χώρας, ως προϋπόθεση για την ομαλή λειτουργία του ευρώ και προς αποφυγήν νέων μελλοντικών κρίσεων.

Επιπρόσθετα, η προοπτική αμυντικής εμβάθυνσης στην Ε.Ε. αποτελούσε ανέκαθεν κοινό σημείο εστίασης, πολύ πριν ξεσπάσει ο πόλεμος στην Ουκρανία, ο οποίος έχει προσδώσει νέα δυναμική στο εν λόγω εγχείρημα. Η κοινή ανησυχία για την ταραχώδη περιοχή της Νοτιοανατολικής Μεσογείου οδήγησε τις δύο χώρες στην υπογραφή της αμυντικής συμφωνίας το 2021, η οποία, αν και πρόκειται για διμερή, δημιουργεί «νισίδες αμυντικής συνεργασίας» στη Μεσόγειο, σε συμπλήρωση με αντίστοιχες συμφωνίες -μικρότερου εύρους και βάθους- που έχει υπογράψει η Γαλλία με την Ιταλία και την Ισπανία. Έτσι, έχει δημιουργηθεί στη νότια πτέρυγα της Ε.Ε. ένα πλέγμα αμυντικών συνεργασιών, που θα μπορούσε δυναμικά να αποτελέσει τον πυρήνα μιας ουσιαστικής ευρωπαϊκής αμυντικής πολιτικής. Η στενή σχέση και συνεργασία δεν σημαίνει, βεβαίως, ότι δεν υπάρχουν και διαφοροποιήσεις ή εναλλακτικές οπτικές γωνίες θεώρησης ορισμένων ζητημάτων. Για παράδειγμα, σχέτως του ρεαλιστικού ή μη χαρακτήρα της πρόσφατης αναφοράς του Γάλλου προέδρου, Εμ. Μακρόν, για την αποστολή στρατευμάτων στην Ουκρανία, η Ελλάδα σαφώς έχει κρατήσει αποστάσεις από μια τέτοια προοπτική, θεωρώντας ότι η στήριξη του ουκρανικού αγώνα πρέπει να συνεχίσει να γίνεται με άλλα μέσα. Ομοίως η διαφανιζόμενη διαφοροποίηση στο θέμα του επόμενου προέδρου της Επιτροπής, με τον Έλληνα πρωθυπουργό να στηρίζει την επιλογή του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος για μια δεύτερη θητεία της νυν προέδρου, Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν, και τη γαλλική πλευρά να εκφράζει ρητώς και αρρήτως επιφυλάξεις.

Σε γενικές γραμμές, πάντως, οι σχέσεις Ελλάδας-Γαλλίας είναι διαχρονικά αφυρηλατημένες στη βάση μιας συναντίληψης για τις μείζονες ευρωπαϊκές και περιφερειακές προκλήσεις. Το ερώτημα που αναπόφευκτα προκύπτει είναι αν, σε βάθος χρόνου, η συναντίληψη αυτή δύναται να επηρεαστεί αρνητικά από πολιτικές εξελίξεις -κυρίως στη Γαλλία-, με τη ραγδαία άνοδο πολιτικών δυνάμεων όπως η Μαρίν Λεπέν, με εναλλακτικά αφηγήματα για την Ευρώπη και το μέλλον του ευρωπαϊκού εγχειρήματος.